

1. Behouden in hoop

*Want wij zijn in hope zalig geworden. De hoop nu, die gezien wordt, is geen hoop; want hetgeen iemand ziet, waarom zal hij het ook hopen? Maar indien wij hopen hetgeen wij niet zien, zo verwachten wij het met lijdzaamheid.
(Romeinen 8:24,25)*

Volgens de Engelse Bijbelvertaling zijn wij ‘door hoop zalig geworden’, maar dit lijkt niet overeen te komen met andere delen van de Heilige Schrift. Overal in het Woord van God wordt ons gezegd dat wij door geloof zalig worden. Zie het eerste vers van het vijfde hoofdstuk: ‘Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof.’ Geloof is de reddende genade, en niet hoop – behalve dan dat hoop in sommige opzichten gelijk is aan geloof. Geloof is het middel tot behoud, en niet de hoop. In de Engelse Herziene Bijbelvertaling is het als volgt vertaald: ‘Want in deze hoop zijn wij behouden.’ Als de passage op deze manier is vertaald, voorkomt dat misverstanden. De beroemde Bijbelcommentator Bengel zei van deze tekst: ‘De woorden beschrijven niet het middel, maar de manier van verlossing. Deze verlossing is zo uitgebreid dat we op meer mogen hopen, want als we verlost zijn, kunnen we ook uitzien naar de heerlijkheid die ons te wachten staat.’

Gelovigen ontvangen de zaligheid van hun zielen als gevolg van hun geloof, en het is door geloof opdat het uit genade zou zijn. Zij zijn gered door geloof en in hoop. Als gelovigen zijn wij zalig. En wij kunnen zeggen dat wij volkomen zalig zijn, want we zijn volkomen verlost van de schuld der zonde. De Heere Jezus nam onze zonde op Zich en droeg die in Zijn eigen lichaam aan het kruis. Hij bood een aanvaardbare verzoening aan die de ongerechtigheid van al Zijn kinderen voor eens en altijd wegnam. De straf van de zonde is betaald door onze Grote Plaatsvervanger. Door het geloof zijn wij door Zijn offer gerechtvaardigd. ‘Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld’ (Joh. 3:18a). Wanneer wij Christus door het geloof aannemen, worden wij onmiddellijk gereinigd van alle onreinheid van het kwaad en hebben wij vrije toegang tot God onze Vader. Door geloof worden wij verlost van de heersende macht der zonde. Romeinen 6:14 zegt ons: ‘Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade.’ In het hart van iedere christen is de kroon der zonde van het hoofd gestoten, en haar sterke arm is gebroken door de kracht van het geloof. De zonde probeert wel de overhand te krijgen, maar zij kan de overwinning niet behalen, want wie uit God geboren is, heeft geen lust meer in het zondigen. Hij zondigt niet meer als een dagelijkse gewoonte. In plaats daarvan bewaakt en beschermt de gelovige zichzelf, opdat de boze geen vat op hem krijgt.

Door het geloof is er vergeving en vooruitzicht op de heerlijkheid die uit genade door het geloof wordt geschonken. Zo zijn wij door het geloof *in hope* behouden. Wij verblijden ons in de verlossing die wij door het geloof in Jezus Christus ontvangen hebben. Toch weten wij dat er nog meer op ons wacht. Want onze verlossing is zo veelomvattend, dat wij die niet naar waarde kunnen bevatten. Op dit moment leven wij nog in tijdelijke tabernakels. ‘Want ook wij, die in dezen tabernakel zijn, zuchten, bezwaard zijnde’ (2 Kor. 5:4a).

Overal om ons heen ondergaat de schepping duidelijk barensweeën. Wij kunnen de tekenen van de weeën van de aarde zien in de onrust, de omwentelingen en de angst die zich in de natuur voordoen. De dingen zijn niet zoals God ze oorspronkelijk bedoeld en gemaakt heeft. In de geploegde akkers groeien doornen. Op haar bloemen is een ziekte gekomen, op haar koren zit meeldauw. Uit de hemel komen zware regens die onze oogsten vernietigen. De diepten der aarde bewegen zich en doen steden schud- den door aardbevingen. Talrijke tragedies en rampen zijn de voorbodes van een grootse toekomst die geboren zal worden als gevolg van deze barensweeën. Nergens op deze aarde is een volmaakte plek te vinden. Zelfs de beste din- gen van onze wereld verwijzen naar iets beters. De hele schepping zucht met ons mee in barensnood. Zelfs wij, die verlost zijn en de eerstelingen van de Geest hebben ontvangen, moeten zuchten. Wij wachten op iets beters,

op een heerlijkheid die nog niet gezien is. Wij hebben de zaligheid nog niet bereikt, maar wij persen door.

De eerste dorst van onze uitgedroogde zondige zielen is gelest, maar wij hebben nog grotere verlangens in ons. Wij hongeren en dorsten met een onverzadigbaar verlangen naar de gerechtigheid. Voordat wij van het Brood des Hemels aten, verlangden wij naar varkensvoer. Maar nu heeft onze pasgeboren natuur ons een nieuwe eetlust gebracht die de hele wereld niet kon stillen. Wat is de oorzaak van deze honger? Dat is geen moeilijke vraag om te beantwoorden. Onze smarten, verlangens en onbevredigde begeerten kunnen in twee categorieën worden samengevat.

In de eerste plaats verlangen wij ernaar geheel vrij te zijn van elke vorm van zonde. Het kwaad dat in de wereld is, is onze last. Wij worden gekweld door de gesprekken van de goddelozen en zijn bedroefd over hun verleidingen en verdrukkingen. Het feit dat de wereld Christus verwerpt en de boze liefheeft en in ongeloof omkomt, doet ons hart veel verdriet. Wij zeggen met David: 'O wee mij, dat ik een vreemdeling ben in Mesech, dat ik in de tenten Kedars woon' (Ps. 120:5). Dikwijls verlangen wij naar stille oorden, ver weg van het rumoer van mensen, zodat wij in vrede met God zouden kunnen spreken en niet meer zouden horen van godslastering, wanorde, baldadigheid en misdaad. Deze wereld is niet onze rustplaats, want zij is verontreinigd. Wij kijken uit naar de grote verlossing, die

ons uit deze wereld zal wegnemen, om ons in volmaakt gezelschap te doen wonen.

Maar zelfs de aanwezigheid van goddeloze mensen zou een kleinigheid zijn, als wij in onszelf geheel van de zonde bevrijd konden worden. Dat is één van de dingen die nog niet gezien zijn. Als een mens vrij zou zijn van elke neiging tot zonde, zou hij niet langer vatbaar zijn voor verzoeking, of de noodzaak hebben ertegen te waken. Wat niet verbrand of zwart geblakerd kan worden, hoeft niet bang te zijn voor vuur. Wij voelen dat wij de verleidingen moeten vermijden, omdat wij ons ervan bewust zijn dat er een stof in ons is die spoedig vlam kan vatten. Onze Heere zei: 'De overste dezer wereld komt, en heeft aan Mij niets' (Joh. 14:30b). Maar wanneer satan tot ons komt, treft hij niet alleen *iets* aan, maar zelfs *veel* dat hij kan gebruiken voor zijn doel. Ons hart luistert maar al te graag naar de stem van satan. Wanneer hij het onkruid zaait, brengen de akkers van de oude natuur spoedig een oogst voort.

Het kwaad blijft zelfs in de wedergeboren mens en het infecteert alle vermogens van de geest. O, konden we ons maar ontdoen van zondige herinneringen! Wat een kwelling is het voor ons als er fragmenten van losbandige liedjes en slechte woorden te binnen schieten. Konden we maar verlost worden van zondige fantasieën! Zijn wij niet vaak verdrietig over zondige gedachten en inbeeldingen? Een

mens kan in zijn gedachten gruwelijk zondigen en toch in daden niet gezondigd hebben. Menig mens heeft in zijn verbeelding ontucht, overspel, diefstal en zelfs een moord gepleegd, door genoeg te vinden in de gedachte daaraan. Toch is hij misschien nooit gevallen in een van de openlijke daden. Och, dat onze verbeelding en al onze inwendige delen gereinigd werden van het verdorven stof dat binnen ons is.

Er is in ons iets wat ons van dag tot dag doet uitroepen: 'Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?' (Rom. 7:24). Als iemand hier zegt: 'Ik heb zulke gevoelens niet', dan bid ik God of hij dat spoedig mag voelen. Zij die tevreden zijn met zichzelf, weten weinig van heiligheid.

Als een kind gezond is, zal het groeien. Zo groeit ook een gezond kind van God. Hoe dichter wij bij de volmaakte reinheid van het hart komen, hoe meer wij zullen treuren over de kleinste zonden. En des te meer zullen wij beseffen dat het een zonde is dat wij ons voor deze *kleine zonde* verontschuldigen. Hij die het meest op Christus lijkt, is zich het meest bewust van onvolmaaktheid en het meest bedroefd dat de minste ongerechtigheid hem omringt. Wanneer een mens zegt: 'Ik heb mijn doel bereikt', ben ik bang dat hij nog niet begonnen is met lopen. Wat mijzelf betreft, ik heb veel groeipijnen en ben veel minder tevreden met mijzelf dan ik vroeger was. Maar ik heb een vaste

hoop op iets beters. Als er geen hoop was, zou ik vreselijk ongelukkig zijn, omdat ik mij bewust ben van mijn gebrek en gebukt ga onder verkeerde verlangens. Dit is een grote oorzaak van ons verdriet. Wij zijn verlost, maar wij zijn niet geheel bevrijd van onze zondige neigingen, want wij hebben de volmaakte heiligheid nog niet bereikt. En toch, 'Er is zeer veel land overgebleven om dat erfelijk te bezitten' (Joz. 13:1b).

Een andere oorzaak van deze droefheid is ons lichaam. Paulus noemt het een 'vernederd lichaam' (zie: Fil. 3:21). Zo is het inderdaad in vergelijking met wat het zal zijn wanneer het gevormd is naar het beeld van Jezus Christus. Op zichzelf is het lichaam dat door God geschapen is niet verachtelijk, want het is op een wonderbaarlijke wijze gebouwd. Het lichaam van een mens is een zeer nobel iets. Het is gemaakt om rechtop te lopen, om omhoog te kijken en de blik naar de hemel te richten. Een lichaam dat zo wonderbaarlijk gemaakt is om het onderkomen van de geest te zijn en de bevelen van de ziel te gehoorzamen, mogen we niet verachten. Een lichaam dat de tempel van de Heilige Geest kan zijn, is geen gering bouwwerk, laten we het daarom niet minachten. Als wij door Jezus Christus opnieuw geboren zijn, dan is onze schepping iets om eeuwig dankbaar voor te zijn. Door de zondeval kwam ons lichaam onder de macht van de dood en dat zal zo blijven. Vroeg of laat zal het sterven, tenzij de Heere plotseling zal verschijnen, maar zelfs dan moet het veranderd worden.

Want vlees en bloed kunnen het Koninkrijk Gods niet beërven.

Totdat wij met een nieuw lichaam opstaan, is het vernederd lichaam niet in overeenstemming met de wedergeboren ziel. Het is voor een in de hemel geboren ziel een saaie en sombere woning! Het lijdt onder pijnen en kwalen, vermoeidheid en gebreken. Het heeft behoefte aan slaap, voedsel en kleding. Het is vatbaar voor koude en hitte, ouderdom en verval, voor buitensporige arbeid en uitputtend zwoegen. Het is een trieste dienaar van de geheiligde ziel. Het vertraagt en belemmert de ziel die anders hoog zou opstijgen. Hoe dikwijls dooft een slechte gezondheid de edele vlam van sterke vastberadenheid en heilige begeerte! Hoe vaak bevrozen pijn en zwakte de levendige stroom van de ziel! Wanneer zullen wij bevrijd worden van de ketenen van dit natuurlijke lichaam en het bruiloftskleed van het geestelijke lichaam aantrekken? Ondanks de zonde die in ons woont en dit kleed van sterfelijke klei, zijn wij verheugd dat onze verlossing dichterbij is dan toen wij voor het eerst geloofden. Wij verlangen ernaar deze ten volle te mogen genieten.

De Schrift geeft ons goede moed. Er komt verlossing van ons huidige weklagen. Deze verlossing zal zo groot zijn dat het al onze behoeften, ja, al onze begeerten zal vervullen. Er wacht ons een verlossing waarvan de reikwijdte eeuwig en onmetelijk is. Al onze vermogens worden erdoor

ontsloten. Zoals de tekst zegt zijn wij: 'In hope zalig geworden' (Rom. 8:24). Die grote allesomvattende verlossing hebben we in hoop ontvangen. Glorie aan God daarvoor.

HET VOORWERP VAN DEZE HOOP

Laten wij beginnen met een samenvatting van het voorwerp van dit hopen. Ik heb de voornaamste punten reeds doorgenomen. Onze hoop omvat in de eerste plaats onze volmaaktheid in de toekomstige wereld. Wij hebben ons aangezicht gericht op heiligheid, en door Gods genade zullen wij nooit rusten totdat wij die bereikt hebben. Elke zonde die in ons is, zal niet alleen overwonnen worden, maar ook gedood worden. De genade van God helpt ons niet om onze zwakheden te bedekken, maar om ze te doden. Wij handelen met de zonde zoals Jozua dat deed met de vijf koningen toen zij de grot van Makkeda binnengingen. Tijdens het gevecht zei Jozua: 'Wentelt grote stenen voor de mond der spelonk' (Joz. 10:18a). Onze zonden zijn door genade voor een tijd opgesloten, als in een grot, en grote stenen worden voor de mond van de grot gerold. Want als het hen zou lukken, zouden zij ontsnappen, en opnieuw aan de teugels willen rukken. Maar door de kracht van de Heilige Geest zullen wij ze van tijd tot tijd doeltreffender kunnen bestrijden. Daarna zei Jozua: 'Brengt tot mij uit die vijf koningen' (Joz. 10:22m). Jozua

sloeg hen daarna en doodde hen en hing hen aan vijf houten (Joz. 10:26a).

Door Gods genade zullen wij nooit tevreden zijn totdat al onze natuurlijke neigingen tot zonde volkomen zijn vernietigd. Wij zien uit naar de dag waarop er in ons geen spoor van zonde uit het verleden of toekomstige neiging tot zonde meer zal zijn. Wij zullen nog steeds kunnen kiezen tussen goed en kwaad, maar wij zullen alleen het goede kiezen. Heiligen in de hemel zijn geen willoze schepsels, die op het pad van gehoorzaamheid gedreven worden door een kracht die zij niet kunnen weerstaan. Maar als redelijke schepselen kiezen zij uit vrije wil om heilig te zijn voor de Heere. Wij zullen voor altijd met blijdschap genieten van de heerlijke vrijheid van Gods kinderen. Een vrijheid die bestaat uit de vrijwillige keuze van datgene wat gekozen moet worden, met als gevolg een ononderbroken geluk. Ook zal er een einde komen aan onwetendheid, want wij zullen allen van de Heere geleerd zijn. ‘Alsdan zal ik kennen gelijk ook ik gekend ben’ (1 Kor. 13:12b). In volmaakte dienstbaarheid en bevrijd van alle eigen wil en vleselijke begeerte, zullen wij dicht bij onze God zijn en Hem gelijk zijn. Het zal zijn zoals Watts zegt: ‘De zonde, die vroeger mijn grootste tegenstander was, zal mijn ogen en oren niet meer kwellen; mijn innerlijke vijanden zullen alle gedood worden, en satan zal mijn vrede niet meer kunnen verstoren’.

Wat een hemel zal dat zijn! Als ik er zeker van kon zijn dat ik bevrijd zou worden van elke verleiding tot zonde, denk ik dat het mij niet zou uitmaken waar ik zou moeten verblijven. Het zij op aarde of in de hemel, met Jona op de bodem van de zee, of in de kerker met Jeremia. Reinheid is vrede, heiligheid is geluk. Een mens die heilig is zoals God heilig is, zal daarom even gelukkig zijn zoals God gelukkig is. Dit is één van de voornaamste voorwerpen van onze hoop. Het andere voorwerp van ons verlangen is de verlossing van het lichaam. Laten we de verzen lezen waarin Paulus ons die waarheid leert: ‘En indien Christus in ulieden is, zo is wel het lichaam dood om der zonde wil, maar de geest is leven om der gerechtigheid wil. En indien de Geest Desgenen Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door Zijn Geest, Die in u woont’ (Rom. 8:10,11).

Wanneer wij sterven, zullen wij ons lichaam voor een tijd moeten achterlaten. Daarom zullen wij, wat ons menszijn betreft, tot de opstanding in de hemel niet volledig volmaakt zijn. Wij zullen geestelijk volmaakt zijn, maar aangezien een mens zowel uit lichaam als uit ziel bestaat, zullen wij niet volmaakt zijn zolang een deel van onze persoon in het graf achterblijft. Wanneer de bazuin van de opstanding zal klinken, zal dit lichaam herrijzen, maar het zal vernieuwd herrijzen. Zoals onze vernieuwde ziel heel anders is dan onze ziel onder de slavernij van de zonde, zo

zal het lichaam wanneer het is opgestaan heel anders zijn dan het lichaam zoals het nu is. De zwakheden die door ziekte en ouderdom veroorzaakt werden, zullen onbekend zijn onder de verheerlijkten, want zij zijn als de engelen van God. Niemand zal mank of verminkt de heerlijkheid binnengaan. Mijn zuster, daar zult u niet meer blind zijn. Broeder, daar zult u niet meer doof zijn. Daar zal geen vermoeidheid of verlamming meer zijn. Daar zullen wij de eeuwige jeugd bezitten. Het lichaam dat in zwakheid is gezaaid, zal in kracht worden opgewekt en zal terstond met verlangen zijn Heere dienen.

Paulus leert: 'Een natuurlijk lichaam wordt er gezaaid', dat geschikt is voor de ziel; maar 'een geestelijk lichaam wordt er opgewekt' dat geschikt is voor de geest, de hoogste natuur van de mens (zie 1 Kor. 15:44). Ik veronderstel dat wij een lichaam zullen hebben zoals cherubijnen dragen wanneer zij vliegen op de vleugels van de wind. Of zoals een seraf die op het bevel van Jehova een vlam van vuur toont. Wat het ook zal zijn, arm lichaam, u zult heel anders zijn dan nu. U bent de verdorde bloembol die in de aarde zal worden gestopt, maar u zult oprijzen als een heerlijke bloem, een gouden beker om het zonlicht van Jehova's aangezicht in te bewaren. De grootheid van uw heerlijkheid kent u nog niet, behalve dat u gelijkvormig zult worden aan het heerlijke lichaam van de Heere Jezus. Dit is het tweede voorwerp van onze hoop, een verheerlijkt lichaam dat samen zal gaan met onze gezuiverde geest.

In een ander licht bezien is het doel van onze hoop dat wij onze erfenis zullen ontvangen. Paulus zegt: 'Indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen Gods en mede-erfgenamen van Christus' (Rom. 8:17a). Of wij nu veel of weinig hebben in dit leven, ons bezit is niets vergeleken met datgene wat ons is verzekerd voor de dag waarop wij zullen verrijzen. De volheid van God is de erfenis van de heiligen. Alles wat een mens gelukkig, edel en volmaakt maakt, is voor ons in bewaring gelegd.

Bereken, als u kunt, de erfenis van Christus, Die erfgenaam is van alle dingen! Wat moet het deel zijn van de welbeminde Zoon van de Allerhoogste? Wat het ook mag zijn, het is van ons, want wij zijn mede-erfgenamen met Christus. Wij zullen met Hem zijn en Zijn heerlijkheid aanschouwen. Wij zullen Zijn beeld dragen, wij zullen op Zijn troon zitten. Meer kan ik u niet zeggen, want mijn woorden schieten tekort. Ik zou willen dat wij allen mediteerden over datgene wat de Bijbel over dit onderwerp openbaart, totdat wij weten wat er geweten kan worden. Onze hoop ziet uit naar vele dingen, ja, naar alle dingen. Er zullen voor ons, aan Gods rechterhand, eeuwige rivieren stromen van een onuitsprekelijke blijdschap en heerlijkheid. Paulus spreekt over 'de heerlijkheid, die aan ons zal geopenbaard worden' (Rom. 8:18b). En op een andere plaats spreekt hij over 'een gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid' (2 Kor. 4:17b). Wat een woord is dat – Heerlijkheid!